

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛІВОВЪ. СУБОТА

Ч. 6.

дня 7/19 Січня 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одбирающихъ въ Редакціі: чвѣртъ-
рочна 1 рень. 15 кр. ср.; піврочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чвѣртъ-
рочна 1 рень. 35 кр. ср.; піврочна 3 рень. 10 кр. ср.

Декотрій Ч. Ч. Предплатитељ на дѣло: „Справа въ селѣ Клекотинѣ“ освѣдчили Редакції листовнє свои желанія, абы имъ тое дѣло черезъ почту прислати. Редакція охочо бы тобъ оуже вѣда доен зровнала, если бы ю тамъ бумага вѣда не стрыгала, що оплата на почтѣ бѣдь кожного екземпляра далеко вѣльше тањ сама цѣна той книжки вноситъ; кожный савшино тање листъ оїдить такожъ, що и бѣдь Ч. Сочинителемъ не можъ вимагати абы своимъ коштомъ разославъ тебѣ дѣло черезъ почту, во инакше або Ч. Сочинитель війшовбы съ своимъ дѣломъ тањ Завалецкій на милѣ, або для Ч. Ч. Предплатителей не станови скрѣка за выправки. Отожь выпадає, абы таї Ч. Ч. Предплатитељ, который пренебрегає до Редакції заслані, приватною дорогою свои екземпляры зъ Редакції возвращати старалися. Таї Ч. Ч. Предплатитељ, который не въ Редакції предплатили, изволатъ по своимъ екземплярамъ до таїхъ Гостиновъ оудатися, оу которыхъ свои гроши сложили.

Выходящий въ Праздкѣ вѣстникъ „Оуніонъ“ овѣбетивъ перший, що видаватися маюшое въ Парижѣ письмо повременно „Людомиръ“

артиклии такожъ въ нашомъ питомомъ малорѣкодѣ тањицѣ содержвати вѣде. Тѣю вѣткѣ и мы повторили то, не въ сн. шої цѣли, такъ лише, абы передъ Магністратомъ и Виджамъ таєга Львова троха повеличатися и тѣ черезъ тебѣ виткити, що въ Парижѣ о справахъ цѣлонъ Європы по рѣки пишуть и розправляютъ, а тѣль вѣдь Львовѣ навѣть того, що оуже давно наказане, хотай оно такъ дѣже незначне, т. є. написовъ на рогахъ улици и оголошеня заїданій Виджамъ Мѣстскаго въ рѣкодѣ тањицѣ доси дочекати сѧ ще не можна. Абы сѧ широ признати, вѣдливысто ще и зато не конечне скоробъ виконанье розпорядженя міністеріальнаго таїмъ способомъ никомъ на таїкъ не давали, еслибы не давно видале розпоражене магністратомъ, післѣ котрого нововстановленія тарифа для фамрѣвъ лише въ інѣцкодѣ и польскѣ тањицѣ въ рамкахъ за школу оправлена въ кождомъ повозѣ фамерекодѣ знаходити сѧ тає — для нась винеско не той стаєль мало: „Где вами Едини до фамрѣвъ! а пѣхотою не ласка? чижъ не досить для васъ оголошеня въ рѣкодѣ тањицѣ, що, если не маєте притвлкѣ, въ опаленыхъ комнатахъ Каленбаха дармо

загрѣтніа можете?" Такто; а однако въ хроникахъ цехъ факерскаго стоять записано, что навѣтъ ще за давнѣшиихъ, далеко горшихъ часобъ оденъ рѣскіи селанинъ приѣхавши съ своимъ паномъ до Льбова, за гроши на стравне отриманій найтии си єдвъ факра, а здѣшивши зачѣдовавшогося ского пана крикнѣвъ на факра: „Стань!" а до ского пана: „Ви черезъ цѣлый вѣкъ панбете; чи ти возмете за зле, шо та хощъ годинѣ понановати? Факерь! Жда даѣшъ!" Отожъ то доказъ, что рѣскіи селане оуже зъдавна бѣдили факрами по Льбовѣ; чи треба ще доказъ, что маєтнѣший Рѣчини чесомъ и теперь, такъ мають за що, а треба имъ пильно, наймаютъ си факра? Але правда; мы звочили оуже троха за далеко зъ дороги; вертася са про тое назадъ до „Людомира" и признатия добжнисмо, что надарто величалисмо, же онъ артиклии и въ нашомъ малорѣсомъ газыцѣ оумѣщати бѣде — бо артиклии тїи, такъ доноситъ Краковскос письмо повременное „Часъ" въ газыцѣ россійскомъ єдвками латинскими писатися бѣдѣть. „Часъ" никѣи бѣже, „же Россіане (забѣвъ додати Парижкіи, а властиве емигранты полскіи) покидаютъ свое письмо и вѣртася до латинскаго," и бужајмеся, „что лише Рѣтены^{*)} гіероглифическихъ кириллѣскихъ єдвкъ для того вупотребляютъ, абы оутгадѣть ской народности оказати." — Радибыстро запытатися „Часъ", которій оуногитъ са реформою Россіанъ Парижкиихъ, для кого то са бѣде писати по россійски латинскими єдвками, и чи „Часъ" може надѣюмати, же цѣла Россія пойде въ слѣды Россіанъ Парижкиихъ? чи бучинатъ тое такожъ Сѣркове и Бѣлагары? Отъ найбы лишишъ насъ „Часъ" при нашихъ єдвкахъ кириллѣскихъ; мы та не завидѣмо латинскіихъ; а хотай по єдвкахъ силѣ народности такъ такъ „Часъ" не тѣрнито, однакожъ тако Словане широ жи-

чило латинскими єдвками только сны, щовы въ Познаньскомъ полской погрѣбою загроженій народности загинѣти не дали. И по що то передѣгваливати азбукѣ латинскѣ а гдити кириллѣскю? Чи азбека латинская вистарчѣе аби кождый єдвкъ въ нарѣчїахъ славанскіихъ особною єдвкою выразити? а, є, є, б, є, є, І, є, є, чи то суть єдвки чисто латинскій? такими єдвками латинскими дастса выражити нашое: дь, ть? а аби означити єдвки: ч, ѿ, ѿ, (cz, sz, szcz, ch), чи не треба въ полскомъ по азбѣ, ба навѣтъ ажъ по чотири латинскіихъ єдвкъ до кѣпѣ спрагати? И латинская азбека мала бы томъ дла насъ лѣпшою вѣти такъ кириллѣскамъ? Мя томъ не вѣримо.

— Зъ листѣ зъ Вѣдна писаного докѣдѣстало, что вмѣсце Міністеретво авайцата стипендій новыхъ для молодыхъ Рѣчиновъ, которій до стану правничаго споговитися бѣдѣть, вугкорити постановило. Кождое такое стипендію выносити бѣде сто риньскіихъ сребромъ. Такое постановленіе тїністеріальное, если са потвердить, тымъ сильнѣшие ви ще вукрѣпило завѣреніе, таковъ Рѣчини до правительства таютъ.

— Хотай въ заѣшнѣомъ театру ще не граютъ по рѣски, однакожъ о Рѣчинахъ не забѣваютъ. И такъ давнѣшие оуже одна акторка бѣла ласкава, въ скому ролю въ полской штѣцѣ вѣртити тїи слова: „Най Свято-Юрцѣ ще не торжествуютъ!" Въ Середѣ на полскомъ зрелицѣ: „Старое вѣчина и постѣпѣ" одномѣ актороги такожъ са Свято-Юрцѣ приенили; бо вмотавъ ихъ тамъ тымъ споговомъ: „Най са Юрцѣ вѣтыдаютъ, шо са на дармо падаютъ!" Розѣтѣ са само зъ себѣ, шо за тое выбоченѣе отрымавъ голосне: браво! Зъ того са показѣе, шо мы у нихъ оуже таожъ щось значити заминавать, коли о насъ згадаютъ.

^{*)} Не треба и сомнѣватися, что „Часъ" юдѣ Рѣтенами Рѣчиновъ Галицкиихъ розѣтѣ.

Лъвбъ днѧ Зго Сѣчна. На заложеніе трибіальнион школы въ Игровѣ зъобовазала сѧ тамошнаа громада до склѣдѹщихъ складокъ, а то: каждый господарь на цѣблѣтъ грѣнѣ рѣчи по 2 зр. ср. и 16 гарцѣвъ твердого збѣжа; каждый громаданъ на побѣгрѣнѣ рѣчи по 1 зр. ср. и 8 гарц. твердого збѣжа; каждый громаданъ на чвертѣ грѣнѣ рѣчи 30 кр. ср. и 4 гарци твердого збѣжа; а каждый халѣпникъ по 12 кр. ср. рѣчи — который то складки выносятъ разомъ 150 зр. ср. и 28 кр. 20 гарц. твердого збѣжа. Кромѣ того оевѣдчила сѧ таа громада давати на опалъ 9. кѣпъ околотѣвъ, а сливши сѧ болѣшаа потреба оуказала, додати еще о єдинѣ копѣ болѣше и поднамла сѧ о вымѣдованіе школы сама постгаратись. Тамошныи властитель влости Онѣфрій Тѣркѣль пожертовавъ на вышреченію цѣль рѣнив вкладкѣ по 10 зр. ср.; тамошній гр. кат. и поднамѣстникъ Тернопольскій Гнаорій Сиїжинскій рѣнив вкладкѣ 5 зр. а тамошній житель Давидъ Брайтенбадъ рѣнив вкладкѣ по 2 зр.

Понеже черезъ тѣи складки оупогаженіе трибіального оучитела забезпечено збѣстало, для того призволено въ Игровѣ школы заложити, а разомъ и разпоряджено, абы такъ найскорѣше шкѣльнив надкѣ разпочати; а тымъ, который сѧ до того полезнога намѣренія причинили, оевѣдчиас правительство свою подакѣ, и подаетъ той похвалы гдѣній чинъ али заохранена до обѣши вѣдомости.

(Бѣст.)

Лъвбъ 8 Сѣчна. Къ оучрежденію школы въ Чернихѣвцахъ окр. Тернопольскаго зъобовазала сѧ тамошна и Вернацкаа громада до склѣдѹщихъ складокъ: Каждый господарь на цѣблѣтъ грѣнѣ шорочне 3 зр. ср. 16 гарцѣвъ твердого збѣжа, и 12 околотѣвъ соломы житной на опалъ школы; каждый посѣдающій полѣ грѣнта шорочне 1 зр. ср., 8 гарцѣвъ твердого збѣжа, и 6 околотѣвъ житной соломы на опалъ школы; каждый

посѣдающій четвертингрѣнта рѣчи 30 кр. ср.; 4 гарцѣвъ твердого збѣжа и 3 околоты житной соломы на опалъ школы; а каждый халѣпникъ 20 кр. ср. шорочне. А понеже въ поманѣтыхъ громадахъ есть 2 господаровъ на цѣблѣтъ грѣнѣ, 106 половиныхъ, а 103 четвертингрѣнта посѣдающиихъ, и 10 халѣпниковъ, отже загальнаа квота выноситъ 174 зр. 50 кр. ср. 42 гарцѣвъ твердого збѣжа, и 17 кѣпъ и 9 околотѣвъ житной соломы на опалъ школы. — Кроме того обѣщаю такожъ тамошній парохъ Григорій Стѣлинський давати къ той цѣли черезъ врема своего тамъ оурадованія шорочне 3 зр. ср.; тамошній мынарь Александръ Захарьевичъ черезъ врема его перебуванія въ Чернихѣвцахъ рѣчи 4 зр. ср.; тамошній старазаконній жителъ Волфъ Розенбергъ и Волфъ Тайтелбадъ шорочне 1 зр. 40 кр. ср. Ханимъ Айхгорнъ шорочне 1 зр. 20 кр. ср. всѣ черезъ врема ихъ перебуванія въ Чернихѣвцахъ. Понеже въ склѣдѣствіе тыхъ складокъ въ Чернихѣвцахъ може завести поради трибіальнѣ школѣ, про тое выдано къ оучрежденію еи потребное разпорядженіе, а тымъ, который къ той по єзнои цѣли сѧ причанили, оевѣдчиас поближное благодареніе.

(Газ. Лъвб.)

Вѣдень 13. Сѣчна. Его Величество Царь благоволилъ віевмешть собственноручніе письмо пѣдь днемъ 15. Стѣдни т. г. Крылошанѣ и папикомѣ пралатѣ катедральному вѣч. Иванѣ Б. Шиндльерѣ, тако какаильерѣ австрійскаго ордера жалѣзной короны первон классы надати великолѣтіво титулъ тайного советника съ оувѣльнильемъ даъ такен.

— Конституціи краевѣи али областей Соаннограда, Корватіи и Крании вуже сѣть побликованы.

— Въ Празѣ вишшла вуже першаа частъ вѣтника законовъ краевыдъ (Landesgesetzblatt.)

По конкремпции выполненной за годъ 1849 въ столичномъ тѣстѣ Вѣдни слѣдующе происходитъ: Подла статистическихъ датѣвъ числить Вѣдни со передибетами загаломъ 477,846 обитателей. Меже тыми суть католично отечества 460,888 оуроженцѣвъ, а 16,958 чужинцѣвъ; католично вѣры 458,162 Католикѣвъ, 8,173 Протестантѣвъ, 10,760 Жидѣвъ, 820 Грековъ, и 21 Магомедановъ. Населеніе тое обитае въ 13,772 домахъ. Теперь же тѣсто вразъ съ передибетами числить лише 383,695 душъ, а именно 368,064 оуроженцѣвъ, и 15,031 чужинцѣвъ, католично вѣры 365,927 Католикѣвъ, 6734 Протестантѣвъ, 9627 Жидѣвъ, 786 Грековъ и 22 Магомедановъ. Порѣвнявши съ конкремпциею попереднюю зъ 1846 года, оказаєтъ меншоство о 24,885 душъ, которая въ рѣзахъ политическихъ въ годахъ 1848 и 1849 и при наноющихъ хоробахъ (хольера и тифы) котори въ тыхъ послѣдніыхъ двохъ годахъ сильнѣйше такъ коли выстѣпили, основательно причинъ тае. Число же домовъ подчѧть тыхъ двохъ годовъ (1846—1849) о 147; а въ теченію трохъ лѣтъ (1843—1846) о 170 побольшило сѧ.

На доказъ великои дѣятельности во Вѣдникои дворѣ монетномъ послужити можетъ даты, касающи сѧ суть монеты въ таѣ одного рокѣ, такъ слѣдуютъ:

Въ золотѣ: по четвертныхъ червенцѣвъ 4,411 штвкъ; по единичныхъ червенцѣвъ 648,614 штвкъ; въ серебрѣ: таларовъ (по 2 зл.) 118,754 шт.; таларовъ однорынковыхъ 3,964 шт. Сороковцѣвъ 13,653,062 шт.; шестаковъ 90,472,393 шт. Въ мѣли: двакрайцаровъ 7,754,847 шт.; крайцаровъ 27,830,658 шт.; полукрайцаровъ 652,000 шт.; 232,635 шт. чверть-крайцаровъ. Загаломъ 141,382,138 штвкъ.

Германштадтъ 30 Ствдна. Вѣстникъ „Кольцварѣ Лапѣ“ прыноситъ въ свой оура-

довѣй части оувѣдоилене подписане бр. Ю-
рьемъ Вальдѣ, и, выдимоване Его Превохъ-
цивильныхъ и консковашъ Губернатогоромъ Ба-
рономъ Вольгемутомъ, въ котор旣 извѣ-
щася, же высокое министерство обходѣ рѣ-
шило, въ Семоградѣ браніальный тютынъ
продавати. Въ Германштадѣ и Кладеневбрѣ
уже учрежденій суть авѣ трафицѣ; въ Ка-
њиоградѣ, фозаришѣ, Регтесѣ, Судвергелѣ и
Бистрицѣ лишь по одной.

Прага 8 Сѣчна. На нынѣшнѣмъ засѣда-
нію выдѣбѣлъ тѣского же инними принато
внесеніе Дра Пинкаса: давы въ окромѣкѣ
нѣмъ адресѣ поблагодарити Его Величествѣ
за тое, же разпораженія касающи сѧ сей-
тѣвъ краевыхъ въ житѣ входатъ, а тыль
совершавшемъ вуставъ державныи — и просити
о такъ найскорѣ скликанье ческого краево-
го сеймѣ, и о знесеніе тажащого въ Пра-
зѣ станѣ облоги.

Матица Ческа тае теперь стаого капитала 80,000 Зл. ср.

Директоръ Покорный намѣравъ въ Вѣ-
дни що Недѣлѣ и Свѣтѣ представленїа чес-
кѣи завести, давы Чехи перебывающи въ мно-
жествѣ въ Вѣдни и пѣдъ взглѣдомъ искуствѣ
животили.

УМѢСТКА.

Дна 5/17 Сѣчна скрадено въ вечѣрѣ въ
Львовѣ на торговици дровъ парѣ коней съ
саными господарю зъ Солонки (Львовскаго
окр.) Іацкаги Корчкоги. Кобыла бѣлѣтъ маюча,
на хребтѣ же передними лопатками тае
тицѣ выквшенѣ конемъ и на правомъ оцѣ
бѣльмо, барки ришой (цервоной) середного
ростѣ; а другій конь 8 лѣтъ маючій,
такоже ростѣ, гнѣдли, на чолѣ тае
зѣзѣвѣ бѣлѣ, и троха бѣлого волоса коло
фоста. Кто бы тѣи конѣ где подыбавъ,
най вѣде паскавъ до Редакцїи Зори, або вла-
стетелеви черезъ почтѣ Львовскю такъ най-
скорѣ донести.